

เผยแพร่ผลงานผลงานวิชาการ

นำเสนอเมื่อ : 26 ก.ย. 2552

เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยสอน เรื่อง อบายมุข 6 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ชื่องานศึกษา การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
หลักสูตรธรรมทางพระพุทธศาสนา

เรื่อง อบายมุข 6 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้ศึกษา นางสาวสำเร็จ บุญเลิศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ปีที่ศึกษา 2551

คำสำคัญ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, หลักสูตรธรรมทางพระพุทธศาสนา,
อบายมุข 6

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
หลักสูตรธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อหาที่จัดทำคือ อบายมุข 6 คือ 1)
ดื่มสุราและเสพสิ่งเสพติด 2) เทียบกลางคืน 3) เทียบดูการละเล่น 4)
เล่นการพนัน 5) คบคนชั่วเป็นมิตร และ 6) เกียจคร้านการทำงาน

ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม
เพื่อให้สอดคล้องวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดเป็น 2 ระยะ คือ
ระยะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและระยะขยายผลการนำไปใช้ในสถาน
ศึกษา ได้แก่

ประชากรกลุ่มที่ 1 สำหรับศึกษาพัฒนาและหาประสิทธิภาพ
กำหนดการทดลองแบ่งเป็น 3 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 ตรวจสอบหาข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้
ประชากรกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550
โรงเรียนวัดวังพลับใต้ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ครั้งที่ 2 ศึกษาแนวโน้มประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้
ประชากรกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550
โรงเรียนวัดยาง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ครั้งที่ 3 หาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้
ประชากรกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550
โรงเรียนวัดวังกุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากรกลุ่มที่ใช้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระยะขยายผลใช้ในโรงเรียนวัดวังพลับเหนือ
อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ผลประเมินคุณภาพบทเรียนที่พัฒนาขึ้นพบว่าคุณภาพจากการประเมินของ
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 4 ท่าน มีค่าเฉลี่ยคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($= 4.82$) และคุณภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
4 ท่านมีค่าเฉลี่ยคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($= 4.86$) เช่นเดียวกัน

ผลการหาประสิทธิภาพจากการทดลองใช้ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2550 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่าง 3 คน
มีความสนใจเนื้อหาและชอบรูปแบบที่นำเสนอในบทเรียน ครั้งที่ 2 และ 3
ในกลุ่มตัวอย่าง 9 คน และ 30 คน ตามลำดับ พบว่า
บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพโดยรวมที่ระดับร้อยละ 82.96/89.63 และ
81.22/88.00 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551
ผู้ศึกษาได้ขยายผลใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในสถานศึกษา
ในกลุ่มตัวอย่าง 12 คน พบว่ามีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 82.78/86.94
ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)
และผู้ศึกษาได้วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อหาความแตกต่าง
ด้วยสถิติการแจกแจงของทีชนิดที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-dependent)
พบว่าผลสัมฤทธิ์ในระหว่างเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .001 (t = 9.574)

แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้เชื่อได้ว่าเป็นความรู้ที่ได้พัฒนาเพิ่มขึ้นจริงเชื่อได้ร้อยละ 99 ส่วนการประเมินด้านเจตคติต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่าโดยรวมพบว่ามีความเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใจมาก (= 4.43)